

skal der af retten beskikkes en egnet og villig bistandsværge.

Stk. 4. Afgørelsen kan senere ændres af retten efter påstand af påtalemyndigheden eller på begæring af kriminalforsorgen, vedkommende hospital eller institution, den dømte eller hans bistandsværge. Begæringen fremsættes over for påtalemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Tages en begæring fra den dømte eller hans bistandsværge ikke til følge, kan spørgsmålet ikke forlanges indbragt for retten, før der er forløbet et halvt år fra afgørelsen.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 105–108 finder tilsvarende anvendelse.«

3) I den under nr. 24 foreslåede § 113 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Begår den dømte ny lovovertrædelse under ophold i institution som nævnt i stk. 1, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse, medmindre den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig. Retten kan i stedet fastsætte en foranstaltning alene for det nye forhold. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. finder ligeledes anvendelse, hvis den dømte begår ny lovovertrædelse efter at være dømt til anbringelse i institution, men inden anbringelse i institutionen er iværksat.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter den gældende kriminallovs § 93 skal retten i tilfælde, hvor nye lovovertrædelser kommer til pådømmelse under fuldbyrdelsen af en foranstaltning, tage spørgsmålet om ændring af den trufne afgørelse op til prøvelse i forbindelse med den nye sag. Bestemmelsen giver således retten mulighed for bl. a. at fastsætte en samlet foranstaltning for den tidligere lovovertrædelse, der kommer til pådømmelse under fuldbyrdelsen.

En hertil svarende bestemmelse er optaget i lovforslagets § 89 for så vidt angår forhold, der er begået før den dom, der er under fuldbyrdelse. Lovforslaget indeholder ligeledes regler for tilfælde, hvor den dømte begår ny kriminalitet i prøvetiden ved betinget dom (§ 93), herunder betinget dom over for unge

lovovertrædere (§ 110) og i tilsynstiden ved dom til forsorg (§ 100).

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at skabe tilsvarende mulighed for, at retten i tilfælde, hvor en *anstaltsdømt* begår ny kriminalitet under opholdet i anstalt, kan fastsætte en samlet foranstaltning for den lovovertrædelse, der har givet anledning til dommen til anbringelse i anstalt, og den lovovertrædelse, som den dømte har begået under opholdet i anstalten. Retten kan efter den foreslåede bestemmelse også undlade at fastsætte en samlet foranstaltning for disse forhold, hvis den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig, eller fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse.

Tilsvarende regler gælder efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde, hvor den dømte har begået ny lovovertrædelse efter en dom til anbringelse i anstalt, men inden fuldbyrdelsen af anstaltsopholdet er påbegyndt.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse angår spørgsmålet om overførelse af domfældte fra anstalt til anden institution.

Stk. 1 er opbygget over bestemmelsen i straffelovens § 49, stk. 2. Denne bestemmelse har i første række sådanne tilfælde for øje, hvor overførelse til institution uden for kriminalforsorgen sker i den dømtes egen interesse, og hvor den dømte typisk er indstillet på en sådan overførelse. Som omstændigheder, der kan begrunde overførelse af den dømte til anden institution, kan nævnes den dømtes alder, legemlige svaghed, sindstilstand eller lignende forhold, som indebærer, at det er uhensigtsmæssigt fortsat at lade den dømte have ophold i anstalt.

Af forarbejderne til straffelovens § 49, stk. 2, (straffelovrådets betænkning nr. 667/1972 om de strafferetlige særforanstaltninger m. m., side 137) fremgår, at det i almindelighed vil være en praktisk forudsætning for overførelse til anden institution, at den domfældte er indforstået hermed. En tilsvarende forudsætning gælder efter den her foreslåede bestemmelse. Justitsministeriet har dog fundet det rigtigst, at denne forudsætning finder udtrykkelig udtryk i lovtæksten. Der vil imidlertid kunne forekomme tilfælde, hvor en overførelse af den dømte til anden institution